

Zjavenie Pána

6. január 2024

Mt 2, 1 – 12

Milé sestry a bratia v Kristovi

Sviatok Zjavenia Pána, alebo ako sme ho voľakedy nazývali sviatok Troch Kráľov, hovorí o poklone troch mudrcov, ktorí sa prišli pokloniť novonarodenému Ježišovi. Dopĺňa okruh vianočných sviatkov. Tento sviatok – ak sa naň pozeráme okom kritickej vedy - trochu mýtický charakter. Aj keď v ňom už vidíme skôr zjavenie sa Ježiša Krista svetu, mnohí si kladú otázku, čo nám tento sviatok môže v dnešnej dobe povedať.

My moderní ľudia máme totiž za sebou dve storočia, v ktorých sme sa naučili spoliehať sa na vedu a vymoženosti, ktoré nám veda cez techniku sprostredkovala. Až natoľko, že mnohí techniku a vedu uctievajú ako niečo, čo sprostredkuje „spásu“ svetu – vyriešenie všetkých problémov. Zabudli sme, že technika sama o sebe je mŕtva a nadmierou techniky postupne spôsobujeme nové problémy, ocitáme sa v akomsi začarovanom kruhu. Popri vede a technike aj dnes potrebujeme pestovať svojho ducha, zošľachťovať svoju dušu, pretože inak môžeme ľahko spôsobiť záhubu.

Čo nám teda dáva poznanie viery? Čo dáva nášmu životu? To nie je len abstraktná, teoretická otázka, ale konkrétna otázka každému z nás. Aj mne samotnému. Keby nebolo v mojom živote viery, ako by asi môj život vyzeral? Bol by možno o niečo blahobytnější, ale na druhej strane aj prázdnejší a napriek všetkým zábavám, ktoré dnešný svet ponúka asi aj nudnejší. Čo by stálo za to, aby som sa namáhal? Ak by v mojom živote nebola viera, čo by môj život naplňalo? Mŕtve veci? Chvíľková zábava? Čo by mi dalo silu zápasit' aj s prekážkami? Nedopadlo by to tak, že by som sa pravdepodobne uspokojil s niečím nižším, upísal sa nejakému povrchnejšiemu naplneniu? To sú otázky, ktoré sa týkajú každého z nás. Je to nielen otázka, ktorú mi pred pár rokmi položil spolužiak na maturitnom stretnutí: Čo ťa napadlo ísť za farára? Je to otázka, ktorá sa týka každého z nás. Prečo som sa rozhodol byť kresťanom?

Nás všetkých, ktorí sme tu dnes v chráme, sa už viera dotkla, dotkol sa nás Ježiš Kristus. Aj keď sa naša viera postupne menila: jej jednoduchšie formy postupne odumierali a nahrádzala ich dospeljšia viera – založená na osobnej skúsenosti. Dnes asi väčšina z nás verí na základe osobnej skúsenosti, na skúsenosti zápasov nášho života. Už to nie je len katechizmová viera, ktorú sme sa učili v škole, ale dotýka sa našich životov.

Boh sa nám zjavil podobne, ako kedysi Mojžišovi v horiacom kríku, keď mu udivenému povedal: ja som, ktorý som. Aj my sme v horiacich kríkoch našich životov mohli objaviť Boha, mohli sme objaviť svetlo viery, ktoré nás vedie - podobne ako tie magické postavy spomínané v dnešnom evanjeliu.

Dnešný sviatok nám hovorí, že Boh sa zjavuje všetkým: aj chudobným pastierom, ktorých duchovný obzor bol jednoduchší, aj mocným tohto sveta, ktorí sú na tróne moci alebo poznania. V ich prípade si to vyžaduje, aby sa sklonili, aby zabudli na svoju moc, na moc technického poznania. Ak to dokážeme, potom sa pri betlehemských jasličkách môžeme stretnúť všetci. Nás všetkých obdaruje boží Syn, urobí z nás spraviť zázrak jedného spoločenstva. A to aj napriek rôznosti, ktorá medzi nami ľuďmi panuje a bude panovať.

Pretože Ježiš, boží Syn netúži len po vonkajšej poklone, ale po tom, aby sme sa v živote na základe viery posúvali ďalej. Ako jednotlivci, a aj ako spoločenstvo. A tak ani my dnes neváhajme otvoriť Ježišovi Kristovi pokladnice svoji srdc – a on nás určite obdaruje mnohonásobne viac.

Viliam Arbet